

יום א' י"ב' באלול תשנ"ז (14 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,

יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם

אבא קובנר, 1978

יציאתנו תיקנה השופר :

מיום הנני של האש חוצל אלול ועד האש השנה, גוק'ים
לא יום אחרי גפ'יה לחריג בשופר איבדה קולנו :

גק'יה, שבר'ים, תרועה, גק'יה

וגק'יה שופר זו אינה מן התורה אלא מנהג ישראל
הוא. שכל צלילי משה רבינו ע"ה זהו סיני בראש חוצל אלול
זקבל את התורה השנים, גק'יו בשופר במנהג זהו צ"ד
אל בני ישראל שמשל צליל זהו זמרים, ולא 'בואו עזר זכרון
אחרי צבוייה זרה כמו שקרה בזמננו היבאליים עם עמל
הזיה.

זכ'ר, והיו ישראל שיגק'ו בראש חוצל אלול כבי' ליהלפי
אל עז'תו של משה, והווצ'ו שלבו בני ישראל מחלל הדקל,
ונתכפר להם ונימנו להם קרפון התווצה השנים זסול'ס 4 יום.
וזכרון זה ועודו את האל'ים לטוביה.

אין גוק'ים אלא גשחרי' זאחר הגפ'יה, זפי
שעז'תו של משה זהו סיני היתה בהלכמה.

וגוק'ים לא היוכלו כבי' ליהלפי את הל'ם אל יום הצי'ן
היקרב וזא ולצוררם לטוביה. כי כן טבל קול השופר
זהחרי' הלב כמו לכתוב:

= אל יתק' שופר בעיר ול'ם לא יחרצו? = [עצום ג']
וקול השינר מכר'ץ ואור :

= צורו י'נים משנתכם, ונרצ'תם הק'צו מתרצ'תכם
וחפשו במזל'כם ומצרו טלובה ... = [מלשון הרצ'ב'ים]

ובעוד האש השנה אין גוק'ים, כבי' זהחרי' ג'ן הגק'יה
של חוצל אלול שאינו אלא מנהג מתקנה הכח'ם, וג'ן
הגק'יה של יום האש השנה שהן מנצ'ה מן התורה.